

"ישיבישע בלאט" - "הדף היומי" מבחר "שאלות ותשובות" ל"עיון והעמקה" בדברי הגמרא

דף י"ד.

1. תוד"ה לאפוקי, בקושייתם ובתירוצם, והמקובל להסביר (קה"י שבת ל') דבה"א סברו דחיוב הכרת חל רק מתי שמת לא מהול, ובתירוצם חדשו דחיוב כרב חל כל רגע ורגע ורק יתוקן ע"י שימול, והנה בדבר זה נחלקו הרמב"ם והראב"ד (מילה א' ב'), ויל"ע לדעת הרמב"ם שס"ל שחיוב הכרת רק כשמת מה יענה על קושיית התוס' היכי ס"ד לחייב בקרבן לאחר שימות?
2. ונראין דברים מק"ו, והנה הכא יליף מק"ו הבאת קרבן וקשה, וכי עונשין מן הדין? ברשיעא בר רשיעא, ועי' בריטב"א שכתב בעוד אופן כגון בא על אמו והוליד בת, ובא על אחותו והוליד בן ובא אותו בן על הבת הפסולה, ונמצא שהיא אחותו מאביו, ואחות אביו מאמו ואחות אמו מאמו, וע"ע ערוך לנר.

בענין כרת אי עונשין מן הדין נחלקו בזה הראשונים, לתוס' חולין קטו: אין עונשין מן הדין, ואילו לדעת התוס' רא"ש קידושין נז: עונשי שמים עונשין מן הדין, ועי' ערול"נ שתלה מחלוקתם בשני הטעמים למה אין עונשין אי משום שמא לא מספיק העונש או שמה תמצא פירכא, ובאתוון דאורייתא כלל כה' ג"כ תלה הדברים בהנ"ל רק להיפך.

ע"ב

1. ההוא אזהרה לתרומה, ועי' תוס', והנה רש"י ותוס' זבחים לג: כתבו דבאמת נוגע בתרומה לוקה, וקשה וכי תרומה חמור מקדשים?
- עי' רמב"ם (פסוה"מ יח' יג) שפסק כר"ל שאזהרה לטמא שאכל קודש היא מבכל קודש וגו', ומאידך פסק שם (בהלכה יב' ובהל' טז) שאינו לוקה, והא לר"ל לוקה, עי' לחם משנה (סנהדרין יא' א', ערוך לנר, וליקוטי הלכות זבחים לג:

לאו שקדמו עשה, עי' שיטת רש"י ועי' ריטב"א איך שביאר שיטתו, ועי' בתוס' מה שהקשה ובגבורת ארי.

התשובות

- השתדלנו להביא את תמצית דברי המפרשים, מלבד אלו המובאים בגמ' כמו תוס', מהרש"א רש"ש וכדו'.
1. בדבר אברהם (ח"ב ד' ג') תי' דעשה מעשה בגופו שמונע ממנו למול, וכמו מושך ערלתו, ועי"ש מה שתי' לפי הרמב"ם היכי משכחת לה שלא מל עד סוף ימיו בשוגג, וע"ע בחי' הגרי"ז זבחים קו. מה שתי'.
  2. בריטב"א כאן כתב דעונש קרבן עונשין מן הדין, ועי' ערול"נ דהיינו לענין לחלק במקום שכבר יודעים שחייב כרת, ועי' אבי עזרי (שבועות ט' ב') שלגבי שבועה אמרנן שלא עונשין מן הדין להביא קרבן עי"ש טעמו.

ע"ב

1. במאירי כתב דתרומה חמורה דיותר חשש שמא יבוא לאכלה, ובערול"נ כתב דבאמת שווה לקדשים רק שם אינו לוקה כיון דאתי מריבוי מתיבת כל, וע"ע שער המלך תרומות יב' א', ועי' אחיעזר ח"ב מ' סק"ג שיש שני איסורים א. למטמא בידיים, וב. למטמא בגרמא שאז עובר על משמרת תרומותי, עי"ש.